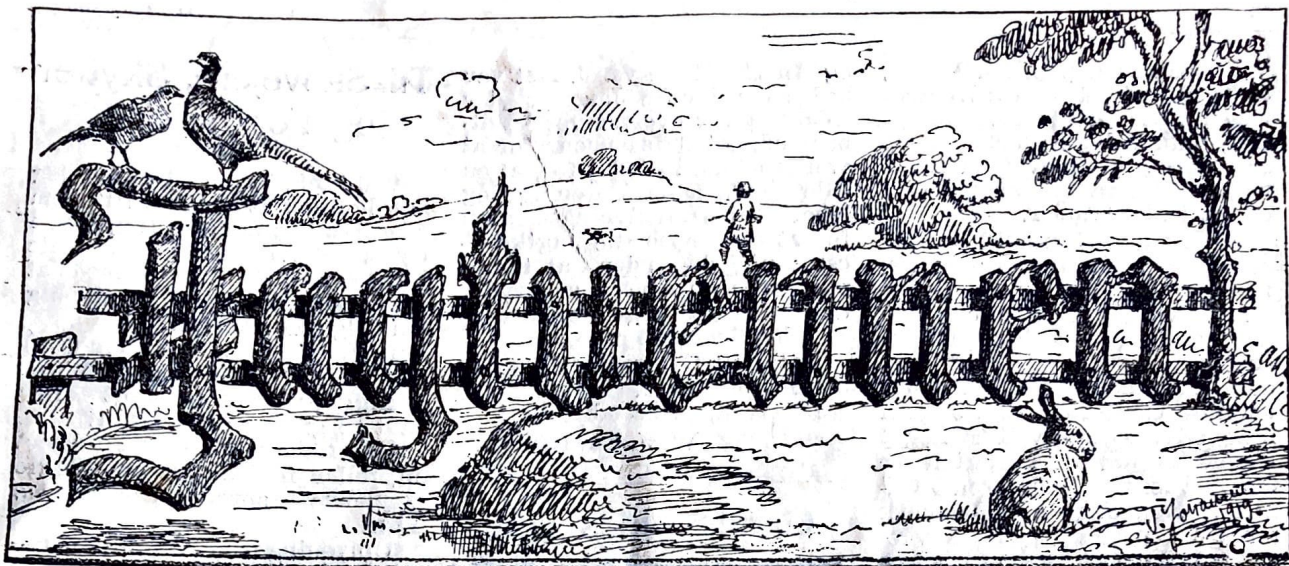

Jagtlovens Revision.

Vi har modtaget:

I Jagtvennen Nr. 23 findes et Indlæg under ovenstaaende Overskrift. Jeg skal kun fæste mig ved det tilføjede Kommentar, der indeholder en Protest.

Kan man ikke godt forstaa, at Fiskerne syntes, at det er en stor Pris for at udøve deres daglige Gerning. Hvis en Mand nedsætter sig som Næringsdrivende, betaler han engang for alle et Næringsbevis, under 100 Kr. for et stort og langt mindre for et lille; dette gælder saa for en Virksomhedsalder af ca. 30 Aar. I samme Tidsrum betaler Fiskeren $20 \times 30 = 600$ Kr.; er det saa ikke mere rimeligt, at han betaler $2 \times 30 = 60$ Kr. Med en Smule god Vilje vil man kunne forstaa det. — Er det ikke meningsløst, at Staten udbetaler Skydepræmier for Sælhunde, men tager først Kontingent derfor? Er det ikke lige saa meningsløst at frede fremmede Vintervildænder 1. Februar, naar de skydes i nordligere Lande til 1. April; dertil kommer, at disse slet ikke yngler her hos os. Naar der skrives om den ringe Vildtbestand, er det forsaavidt rigtigt, men

jeg finder det urigtigt at anføre det i dette Moment, for derefter paa Bladets Side 8 at anføre et saa storslaaet Resultat fra Jagt, mulig fra et af de mest vildtrige Steder. 1129 Harer er dog en Post!! — At Tegnets Indførelse er gavnlig, er vi vist alle enige om, men at det er fordi det koster 20 Kr., er dog tvivlsomt, og at det bliver billigere, gør sikkert ikke en fattigere Vildtbestand. Tegnet er godt, men kun som Kontrol. Til Eksp.: 1) Et Stykke Jord a 100 Tdr. Land udstykkes i to Parceller; hvor der før ingen Hund var, er nu mindst to og dobbelt saa mange Katte. 2) En Dag sad en Pige og malke; lige ved hende slog to Krager ned, tog hver en Harekilling og fløj med, ligemeget hvor meget Alarm Pigen gjorde; lidt efter kom den ene igen og tog en tredje Killing; saa var det Kuld ødelagt. 3) En Dag gik jeg i mit Terræn og fandt en Agerhønerede med 10 Æg, det vil sige, der var kun Skaller med et lille Hul i den ene Ende og Indholdet suget ud. Af slige Tilfælde er der nok et Utal. Flyvemaskiner i fast Rute forjager Strandvildt osv. osv. Kære »Jagtven«, her i disse Tilfælde gavner sandelig et dyrt Jagttegn ikke mere

end et billigt. Nej, lad hellere Optakten for Jægeren lyde: »Ned med Kragen og andet paa Vildtet Skadedyr!« Udsæt Præmier for flest nedskudte Krager o. lg. »Lands-Jagtforeningen af 1923« er ikke sindet kun at skyde Vildt ned, nej, den vil ogsaa være med til at frede, men med Retfærdighed. Er der knapt med Vildt af en eller anden Art, lad os saa frede det længere. Det menes, at Harerne er i Faatal i Aar, hvorfor kunde de ikke fredes til 1. November, til de er gaaet paa Pløjjord eller andre Steder, hvor Jagten er vanskeligere. Er der for mange et enkelt Sted, da flyt Overtallet til et Sted, hvor der er mindre. Agerhønsene kunde godt have været fredet hele Aaret, til Bestanden bedres betydelig. Skal der endelig være en stor Pris paa Jagttegn for Landjagt, da burde Indtægterne ved Tegns Løsning gaa til Vildtopdræt eller andet i Jagtøjemed godt Formaål.

Egehuset, Nykøbing F., d. 12. Decbr. 1924.

C. C. Andersen.

Til ovenstaaende skal vi bemærke, at det maa betragtes som hævet over enhver Tvivl, at Jagtkortene har gavnet